Lodz University of Technology

Faculty of Technical Physics, Information Technology and Applied Mathematics

Piotr Kocik

Student no. 217848

JavaScript language for developing language-uniform web applications on the example of e-commerce applications with payments

 ${\bf Bachelor's\ thesis}$ in INFORMATION TECHNOLOGY

Supervisor: dr inż. Jędrzej Mońko

Abstract

Modern web development landscape changes very rapidly, correspondingly with the growing demand for Internet applications. In recent years, a plethora of technologies and frameworks has been released, what may cause a lot of confusion in developers looking for an efficient, seamless and productive way to create an application. Furthermore, the front-end and backend division requires separate teams of programmers knowing different, specific languages. However, thanks to Node.js runtime environment, it has become possible to use JavaScript language not just for adding interactivity to the website, but also to create a server that is able to run back end code in this language as well. The objective of this thesis is to create an e-commerce application using a set of JavaScript frameworks to prove that it is possible to quickly and efficiently create a fully-functioning Internet service using single language, therefore eliminating context-switching and requiring developers' proficiency only in one.

Keywords

JavaScript, React, Node.js, Express.js, MongoDB, web development, front-end, back-end, full-stack, payments, Stripe, e-commerce

Thesis domain (Socrates-Erasmus subject area codes)

???

Subject classification

???

Tytuł pracy w języku polskim

Contents

Ι.	Introduction	5
	1.1. Description of the problem	5
	1.2. The purpose of the thesis project	5
	1.3. Composition of the thesis	5
	1.4. Blabalizator różnicowy	5
2.	Wcześniejsze implementacje blabalizatora różnicowego	7
	2.1. Podejście wprost	7
	2.2. Metody wykorzystujące teorię Głombaskiego	7
	2.3. Metody wykorzystujące własności fetorów σ	7
3.	Teoria fetorów σ - ρ	9
4.	Dokumentacja użytkowa i opis implementacji	11
5.	Podsumowanie	13
	5.1. Perspektywy wykorzystania w przemyśle	13
Α.	. Główna pętla programu zapisana w języku TōFoo	15
В.	. Przykładowe dane wejściowe algorytmu	17
C.	. Przykładowe wyniki blabalizy (ze współczynnikami σ - ρ)	19
Bi	ibliografia	21
	Blabalizator różnicowy jest podstawowym narzędziem blabalii fetorycznej. Dlatego nau	kowe

Blabalizator różnicowy jest podstawowym narzędziem blabalii fetorycznej. Dlatego naukowcy z całego świata prześcigają się w próbach efektywnej implementacji. Opracowana przez prof. Fifaka teoria fetorów σ - ρ otwiera w tej dziedzinie nowe możliwości. Wykorzystujemy je w niniejszej pracy.

Przystępne wprowadzenie do blabalii fetorycznej można znaleźć w pracy Fifaka i Gryzogrzechotalskiego [Fif00]. Dlatego w niniejszym tekście ograniczymy się do przypomnienia pojęć podstawowych.

Praca składa się z pięciu rozdziałów i dodatków. W rozdziale ?? przypomniano podstawowe pojęcia blabalii fetorycznej. Dotychczasowe próby implementacji blablizatora różnicowego zestawiono w rozdziale 2. Rozdział 3 przedstawia teorię Fifaka i wyjaśnia sposób jej wykorzystania w implementacji blabalizatora. W rozdziale 4 przedstawiono algorytm blabalizy i realizujący go program komputerowy. Ostatni rozdział zawiera przemyślenia dotyczące możliwego wpływu dostępności efektywnej blabalizy numerycznej na rozwój blabalii

fetorycznej. W dodatkach umieszczono najciekawszy fragment programu, przykładowe dane i wyniki działania programu.

Introduction

Nowadays, the world of programming is developing very rapidly. It is quite a task to develop an application in a way that would be maintainable in the near future and simultaneously require relatively low amount of knowledge in order to simplify the development process. This paper will present that such thing is possible by using an example of an e-commerce application.

1.1. Description of the problem

In the ever-changing landscape of web development, it is hard to keep up with the new technologies that keep popping up constantly. New frameworks appear all the time, JavaScript gets new edition yearly since 2015. Such situation may cause a lot of confusion when it comes to choosing a relatively easy, maintainable and swift way to develop an application.

1.2. The purpose of the thesis project

1.3. Composition of the thesis

1.4. Blabalizator różnicowy

Teoretycy blabalii (zob. np. pracę [Głomb04]) zadowalają się niekonstruktywnym opisem natury fetorów.

Podstawowym narzędziem blabali
i empirycznej jest blabalizator różnicowy. Przyrząd ten pozwala w sposób przybliżony uzyskać współczynniki rozkładu Głombaskiego dla fetorów bazowych i harmonicznych. Praktyczne znaczenie tego procesu jest oczywiste: korzystając z reperkusatywności pozwala on przejść do przestrzeni Λ^{∇} , a tym samym znaleźć retroizotonalne współczynniki semi-quasi-celibatu dla klatek Rozkoszy (zob. [Rozk93]).

Klasyczne algorytmy dla blabalizatora różnicowego wykorzystują:

- 1. dualizm falowo-korpuskularny, a w szczególności
 - (a) korpuskularna naturę fetorów,
 - (b) falowa naturę blaba,
 - (c) falowo-korpuskularną naturę gryzmołów;
- 2. postępującą gryzmolizację poszczególnych dziedzin nauki, w szczególności badań systemowych i rozcieńczonych;

Figure 1.1: Artystyczna wizja blaba w obrazie węgierskiego artysty Josipa A. Rozkoszy pt. "Blaba"

- 3. dynamizm fazowy stetryczenia parajonizacyjnego;
- 4. wreszcie tradycyjne opozycje:
 - duch bakteria,
 - mieć chcieć,
 - myśl owsianka,
 - parafina durszlak¹,
 - logos termos

z właściwym im przedziwym dynamizmem.

 $^{^1\}mathrm{Więcej}$ o tym przypadku — patrz prace Gryzybór-Głombaskiego i innych teoretyków nurtu teoretyczno-praktycznego badań w Instytucie Podstawowych Problemów Blabalii w Fifie.

Wcześniejsze implementacje blabalizatora różnicowego

2.1. Podejście wprost

Najprostszym sposobem wykonania blabalizy jest siłowe przeszukanie całej przestrzeni rozwiązań. Jednak, jak łatwo wyliczyć, rozmiar przestrzeni rozwiązań rośnie wykładniczo z liczbą fetorów bazowych. Tak więc przegląd wszystkich rozwiązań sprawdza się jedynie dla bardzo prostych przestrzeni lamblialnych. Oznacza to, że taka metoda ma niewielkie znaczenie praktyczne — w typowym przypadku z życia trzeba rozważać przestrzenie lamblialne wymiaru rzędu 1000.

W literaturze można znaleźć kilka prób opracowania heurystyk dla problemu blabalizy (por. [Zen69]). Korzystając z heurystyk daje się z pewnym trudem dokonać blabalizy w przestrzeni o np. 500 fetorach bazowych. Należy jednak pamiętać, że heurystyka nie daje gwarancji znalezienia najlepszego rozwiązania. Fifak w pracy [Fif01] podaje, jak dla dowolnie zadanej funkcji oceniającej skonstruować dane, dla których rozwiązanie wygenerowane przez algorytm heurystyczny jest dowolnie odległe od rzeczywistego.

2.2. Metody wykorzystujące teorię Głombaskiego

Teoria Głombaskiego (zob. [Głomb04]) dostarcza eleganckiego narzędzia opisu przejścia do przestrzeni Λ^{∇} . Wystarczy mianowicie przedstawić fetory bazowe wyjściowej przestrzeni lamblialnej w nieskończonej bazie tak zwanych wyższych aromatów. (Formalną definicję tego pojęcia przedstawię w rozdziale poświęconym teorii Fifaka). Podstawową cechą wyższych aromatów jest ulotność. To zaś oznacza, że odpowiednio dobierając współczynniki przejścia do przestrzeni wyższych aromatów można zagwarantować dowolną z góry zadaną dokładność przybliżonego rozwiązania problemu blabalizy.

Oczywiście ze względu na nieskończony wymiar przestrzeni wyższych aromatów koszt poszukiwania współczynników blabalizy jest liniowy ze względu na wymiar wyjściowej przestrzeni lamblialnej.

2.3. Metody wykorzystujące własności fetorów σ

Najchętniej wykorzystywaną przestrzenią wyższych aromatów jest przestrzeń fetorów σ . Fetory σ dają szczególnie prostą bazę podprzestrzeni widłowej. Wiąże się to z faktem, że w tym przypadku fetory harmoniczne wyższych rzędów są pomijalne (rzędu 2^{-t^3} , gdzie t jest wymiarem wyjściowej przestrzeni lamblialnej).

Niestety z fetorami σ wiąże się też przykre ograniczenie: można wykazać (zob. [Fif01, s. 374]), że dla dowolnie dobranej bazy w podprzestrzeni widłowej istnieje ograniczenie dolne w metryce sierpa na odległość rzutu dokładnego rozwiązania problemu blabalizy na podprzestrzeń widłową. Ponieważ rzut ten stanowi najlepsze przybliżone rozwiązanie, jakie można osiągnąć nie naruszając aksjomatu reperkusatywności, więc istnieje pewien nieprzekraczalny próg dokładności dla blabalizy wykonanej przez przejście do przestrzeni fetorów σ . Wartość retroinicjalną tego progu nazywa się $reziduum\ blabicznym$.

Teoria fetorów σ - ρ

Głównym odkryciem Fifaka jest, że fetor suprakowariantny może gryzmolizować dowolny ideał w podprzestrzeni widłowej przestrzeni lamblialnej funkcji Rozkoszy.

Udowodnienie tego faktu wymagało wykorzystania twierdzeń pochodzących z kilku niezależnych teorii matematycznych (zob. na przykład: [Whi25, Spy59, Rozk93, Bea65, Hopp96, Sri64]). Jednym z filarów dowodu jest teoria odwzorowań owalnych Leukocyta (zob. [Leuk00]).

Znaczenie twierdzenia Fifaka dla problemu blabalizy polega na tym, że znając retroizotonalne współczynniki dla klatek Rozkoszy można przeprowadzić fetory bazowe na dwie nieskończone bazy fetorów σ w przestrzeni K_7 i fetorów ρ w odpowiedniej quasi-quasi-przestrzeni równoległej (zob. [Hopp96]). Zasadnicza różnica w stosunku do innych metod blabalizy polega na tym, że przedstawienie to jest dokładne.

Dokumentacja użytkowa i opis implementacji

Program przygotowany dla systemu operacyjnego M\$ Windows uruchamia się energicznym dwumlaskiem na jego ikonce w folderze \\FIDO\\FOO\\BLABA. Następnie kolistym ruchem ręki należy naprowadzić kursor na menu Blabaliza i uaktywnić pozycję Otwórz plik. Po wybraniu pliku i zatwierdzeniu wyboru przyciskiem OK rozpocznie się proces blabalizy. Wyniki zostaną zapisane w pliku o nazwie 99-1a.tx.43 w bieżącym folderze.

Podsumowanie

W pracy przedstawiono pierwszą efektywną implementację blabalizatora różnicowego. Umiejętność wykonania blabalizy numerycznej dla danych "z życia" stanowi dla blabalii fetorycznej podobny przełom, jak dla innych dziedzin wiedzy stanowiło ogłoszenie teorii Mikołaja Kopernika i Gryzybór Głombaskiego. Z pewnością w rozpocznynającym się XXI wieku będziemy obserwować rozkwit blabalii fetorycznej.

Trudno przewidzieć wszystkie nowe możliwości, ale te co bardziej oczywiste można wskazać już teraz. Są to:

- degryzmolizacja wieńców telecentrycznych,
- realizacja zimnej reakcji lambliarnej,
- loty celulityczne,
- dokładne obliczenie wieku Wszechświata.

5.1. Perspektywy wykorzystania w przemyśle

Ze względu na znaczenie strategiczne wyników pracy ten punkt uległ utajnieniu.

Appendix A

Główna pętla programu zapisana w języku TōFoo

```
[[foo]{,}[[a3,(([(,),{[[]]}]),
 [1; [{,13},[[[11],11],231]]].
 [13; [!xz]].
 [42; [{x}, [2], {a'}, 14]].
 [br; [XQ*10]].
), 2q, for, [1,]2, [..].[7]{x}],[(((,[[1{{123,},},:.112]],
  . 'b'.. '9', [[13141],{13414}], 11),
 [1; [[134,sigma],22]].
[2; [[rho,-],11]].
)[14].
), {1234}],]. [map [cc], 1, 22]. [rho x 1]. {22; [22]},
      dd.
 [11; sigma].
       ss.4.c.q.42.b.ll.ls.chmod.aux.rm.foo;
 [112.34; rho];
       [22%f4].
cq. rep. else 7;
]. hlt
```

Appendix B

Przykładowe dane wejściowe algorytmu

γ_7	β	α
1341	13784	901384
09165	13498	68746546
1310	1789	918324719
1873	91032874	9089
19032874193	9187	1
0193284	01938	90143
-149089088	-1349	309132
918324098	1234132	0202122
1934	-109234	11234

Appendix C

Przykładowe wyniki blabalizy (ze współczynnikami σ - ρ)

	Współczynniki			
	Głombaskiego	ho	σ	σ - ρ
γ_0	1,331	2,01	$13,\!42$	0,01
γ_1	1,331	113,01	$13,\!42$	0,01
γ_2	1,332	0,01	$13,\!42$	0,01
γ_3	1,331	51,01	$13,\!42$	0,01
γ_4	1,332	$3165,\!01$	$13,\!42$	0,01
γ_5	1,331	1,01	$13,\!42$	0,01
γ_6	1,330	0,01	$13,\!42$	0,01
γ_7	1,331	$16435,\!01$	$13,\!42$	0,01
γ_8	1,332	865336,01	13,42	0,01
γ_9	1,331	34,01	13,42	0,01
γ_{10}	1,332	7891432,01	13,42	0,01
γ_{11}	1,331	8913,01	13,42	0,01
γ_{12}	1,331	13,01	$13,\!42$	0,01
γ_{13}	1,334	789,01	$13,\!42$	0,01
γ_{14}	1,331	$4897453,\!01$	$13,\!42$	0,01
γ_{15}	1,329	783591,01	13,42	0,01

Bibliography

- [Bea65] Juliusz Beaman, Morbidity of the Jolly function, Mathematica Absurdica, 117 (1965) 338–9.
- [Blar16] Elizjusz Blarbarucki, O pewnych aspektach pewnych aspektów, Astrolog Polski, Zeszyt 16, Warszawa 1916.
- [Fif00] Filigran Fifak, Gizbert Gryzogrzechotalski, O blabalii fetorycznej, Materiały Konferencji Euroblabal 2000.
- [Fif01] Filigran Fifak, O fetorach σ - ρ , Acta Fetorica, 2001.
- [Głomb04] Gryzybór Głombaski, Parazytonikacja blabiczna fetorów nowa teoria wszystkiego, Warszawa 1904.
- [Hopp96] Claude Hopper, On some Π -hedral surfaces in quasi-quasi space, Omnius University Press, 1996.
- [Leuk00] Lechoslav Leukocyt, Oval mappings ab ovo, Materiały Białostockiej Konferencji Hodowców Drobiu, 2000.
- [Rozk93] Josip A. Rozkosza, *O pewnych własnościach pewnych funkcji*, Północnopomorski Dziennik Matematyczny 63491 (1993).
- [Spy59] Mrowclaw Spyrpt, A matrix is a matrix is a matrix, Mat. Zburp., 91 (1959) 28–35.
- [Sri64] Rajagopalachari Sriniswamiramanathan, Some expansions on the Flausgloten Theorem on locally congested lutches, J. Math. Soc., North Bombay, 13 (1964) 72–6.
- [Whi25] Alfred N. Whitehead, Bertrand Russell, Principia Mathematica, Cambridge University Press, 1925.
- [Zen69] Zenon Zenon, Uzyteczne heurystyki w blabalizie, Młody Technik, nr 11, 1969.